

יבוש יעקב, בגנון אדם וירק, ולא עתה פניו יחורו, בגנון לבן, ושלשת הגונים הללו שיש בהם בשת, אלו הם שלשת הגונים של שלש קלפות האגוז, שהם עריות, שבהם מתלבשת הקשת ונראית בהם.

ומשום שאותן עריות - שלש קלפות, נאמר בהם אין דורשים בעריות בשלשה, ואסור להסתכל בהן, ומשום זה אסור לעם הקדוש להסתכל בגוני הקשת, וזה סוד הערלה שיש לה שלש קלפות שצריך להעבירם מאות ברית הקדש, ומיד וראייתה לזכר ברית עולם, ועל שלשת הקלפות הללו נאמר של נעליך מעל רגליך, ומיד וראייתה, ובזמן שמשעה הנה מתלבש בהם, מה פתוב בו? אל תקרב הלום, מיד שהתפשט מהם, התקרב לשם.

וזה סוד הקרבן, שהיתה יורדת אש להדליק את שלש הקלפות הללו, והוא שפתוב זאת תורת העולה היא העלה על מוקדה וגומר, הרי שלשה גונים של אש, שהיו יורדים בשלש תפלות להדליק ולשרף את הקלפות הללו, ובאותו הזמן הנה הקדוש ברוך הוא מתקרב לשכינתו, והיו מתקרבים אותיותיו " עם ה' ו' עם ה', ובזמן שהיו מתלבשים בקלפות הללו, נאמר בהם לא תקרבו לגלות ערוה, ולא צריך לקרב אותיות " עם ה', ו' עם ה'.

ורבן תקנו שלש תפלות בכל יום, להעביר את שלש הקלפות הללו של ערלה מאות הברית, שהיא השכינה, ובזה שורה בשלשה גונים מאירים, שהם כהנים לויים וישראל, שעליהם נאמר מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, והם נעילת חגים וזמנים ומועדים,

בהון (ישעיה כט כב) לא עתה יבוש יעקב בגנון סומק וירוק, ולא עתה פניו יחורו (שם) בגנון חנור, ואלין תלת גוונין דאית בהון בשת אלין אינון תלת גוונין דתלת קליפין דאגוזא, דאינון עריין דבהון אתלבשת קשת ואתחזיית בהון ובגין דאינון עריות תלת קליפין, אתמר בהון אין דורשין בעריות בשלשה, ואסיר לאסתפלא בהון, ובגין דא אסיר לעמא קדישא לאסתפלא בגוונין דקשת, ודא רזא דערלה דאית לה תלת קליפין, דצריך לאעברא לון מאות ברית קדש, ומיד וראייתה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ועל אלין תלת קליפין אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, ומיד וראייתה, ובזמנא דמשה הוה מתלבש בהון, מה פתיב ביה (שם) אל תקרב הלום, מיד דאתפשט מנייהו אתקריב תמן.

ודא רזא דקרפנא, דהנה נחית אשא לאדלקא אלין תלת קליפין, הדא הוא דכתיב (ויקרא יב) זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה וגומר, הא תלת גוונין דאשא, דהו נחתין בתלת צלותין לאדלקא ולאוקדא אלין קליפין, ובההוא זמנא הוה קודשא בריך הוא מתקרב בשכינתיה, והו מתקרבין אתוון דיליה " בה' ו' בה', ובזמנא דהו מתלבשין באלין קליפין, אתמר בהון (שם יב) לא תקרבו לגלות ערוה, ולא צריך לקרב אתוון " בה' ו' בה'.

ובגין דא תקינו תלת צלותין בכל יומא, לאעברא תלת קליפין אלין דערלה מאות ברית דאיהי שכינתא, ובדא שריא בתלת גוונין נהירין, דאינון כהנים לויים וישראל, דעליהו אתמר (שיר זב) מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, ואינון נעילת חגין וזמנין ומועדין,